

Eventyr: Gullhår og de tre bjørnene

Det var en gang tre bjørner som bodde i et lite hus langt inne i skogen. Den ene var en stor, svær bjørnepappa, den andre var en mellomstor bjørnemamma, og den tredje var en bitteliten babybjørn. En morgen laget bjørnemamma en diger gryte med grøt til frokost. Hun fylte en stor bolle til bjørnepappaen, en mellomstor bolle til seg selv, og en bitteliten bolle til babybjørnen. Så gikk de en tur i skogen mens de ventet på at grøten skulle bli kald.

Samme morgen var en liten pike som het Gullhår også ute og gikk en tur. Hun hadde gått mye lengre enn hun først hadde tenkt, og var plutselig kommet inn i en dyp skog hvor hun aldri hadde vært før. Plutselig fikk hun øye på et lite hus mellom trærne.

– Lurer på hvem som bor så langt inne i skogen, tenkte hun.

Hun banket på døra, men da ingen kom og lukket opp, gikk hun bare rett inn. Det var ingen i stua, men det så riktig koselig ut der inne. Hun bestemte seg for å sitte ned å hvile litt. Først satte hun seg på den store, svære stolen til bjørnepappaen.

– Den er altfor hard for meg, sa hun.

Så satte hun seg på den mellomstore stolen til bjørnemammaen.

– Den er altfor myk for meg, sa hun.

Så satte hun seg på den bittelille stolen til babybjørnen.

– Men denne er akkurat passe, sa hun.

Også brakk stolen i mange biter!

Gullhår gikk videre inn i rommet og fant de tre grøtbollene. Det luktet så deilig, og hun bestemte seg for å smake på grøten. Først smakte hun på grøten i den store, svære bollen til bjørnepappaen.

– Den er altfor varm for meg, sa hun.

Så smakte hun på grøten i den mellomstore bollen til bjørnemammaen.

– Den er altfor kald for meg, sa hun.

Så smakte hun på grøten i den bittelille bollen til babybjørnen.

– Men denne er akkurat passe, sa hun.

Og åt den opp!

Gullhår gikk opp trappa til soverommet. Der var det heller ingen, men sengene så fristende ut, og hun bestemte seg for å ta en liten lur. Først prøvde hun den store, svære senga til bjørnepappaen.

– Den er altfor hard for meg, sa hun.

Så prøvde hun den mellomstore senga til bjørnemammaen.

– Den er altfor myk for meg, sa hun.

Så prøvde hun den bittelille senga til babybjørnen.

– Men denne er akkurat passe, sa hun.

Og sovnet!

Like etterpå kom de tre bjørnene hjem fra turen. Da så de at det hadde vært noen i huset deres.

– NOEN HAR SITTET I STOLEN MIN, sa bjørnepappaen med den grove stemmen sin.

– NOEN HAR SITTET I STOLEN MIN, sa bjørnemammaen, og var litt mildere i målet.

– Noen har sittet i stolen min, sa babybjørnen med den spede lille stemmen sin, – og den er gått helt i stykker.

De tre bjørnene så seg om og fikk øye på grøtbollene.

– NOEN HAR SMAKT PÅ GRØTEN MIN, sa bjørnepappaen med den grove stemmen sin.

– NOEN HAR SMAKT PÅ GRØTEN MIN, sa bjørnemammaen, og var litt mildere i målet.

– Noen har smakt på grøten min, sa babybjørnen med den spede lille stemmen sin, – og spist den opp!

Så gikk bjørnene opp trappa til soverommet.

– NOEN HAR SOVET I SENG MI, sa bjørnepappaen med den grove stemmen sin.

– NOEN HAR SOVET I SENG MI, sa bjørnemammaen, og var litt mildere i målet.

– Noen har sovet i senga mi, sa babybjørnen med den spede lille stemmen sin, – og hun sover der ennå!

I det samme våknet Gullhår. Da hun oppdaget den store, svære bjørnepappaen og den mellomstore bjørnemammaen og den bittelille babybjørnen som stod der og kikket på henne, hoppet hun ut av den bittelille senga og fortet seg nedover trappa. Og før bjørnene hadde rukket å snu seg, var hun ute av døra. Hun løp og løp til hun var hjemme. Og hun gikk aldri ut i skogen mer alene, og fikk aldri se igjen huset til de tre bjørnene.

